

سیر پیدایش نقوش گیاهی در هنر صدر اسلام (با رویکرد ویژه به نقوش اسلامی و ختایی)*

علیرضا مشبکی اصفهانی^۱، نرگس صفائی^۲

۱- عضو هیئت علمی دانشگاه پیامنور استان تهران، دانشکده هنر و معماری، گروه معماری (نویسنده مسئول)

۲- دانشآموخته کارشناس ارشد، پژوهش هنر، دانشگاه پیامنور، تهران شرق

چکیده

دوران هنر اسلامی شکوهمندترین دوره تاریخ هنر و برخوردار از ارزشمندترین دستاوردهای بشری در عرصه هنری به شمار می‌آید و شامل انواع متنوعی از فن‌ها و گرایش‌ها همچون معماری، خوشنویسی، نقاشی، سرامیک و مانند این‌ها می‌شود. در هنر اسلامی عناصر تکرار شونده زیادی وجود دارد، مانند: استفاده از طرح‌های هندسی یا ترسیمی غیر واقع گرایانه از گل و گیاه که به اسلامی معروفند. نقوش اسلامی در هنر اسلامی اغلب به عنوان نمادی از طبیعت بیکرانی به کار می‌رود که مخلوق خداست. همچنین تعمد در عدم بازنمایی و تقلید دقیق طبیعت را معمولاً به عنوان نشانی از فروتنی هنرمندان دانسته‌اند که معتقد بودند ایجاد کمال تنها از آن خداوند است. این پژوهش ابتدا به سیر پیدایش نقوش گیاهی در هنر صدر اسلام و زمینه کاربرد آن‌ها، سپس به چگونگی شکل‌گیری صورت انتزاعی نمادها و همچنین به میزان تاثیرپذیری این نقوش از دوران قبل از آن پرداخته است. در این پژوهش که به صورت توصیفی - تحلیلی است و گردآوری اطلاعات نیز به شیوه کتابخانه‌ای و میدانی صورت پذیرفته است، یافته‌ها بیانگر این است که نقوش اسلامی در ابتدا به دلیل ممنوعیت تصویرسازی انسان در صدر اسلام متداول شد که بن‌ماهیه‌ای از هنر ساسانی داشته است و کم‌کم براساس تعالیم خاص آن دوران، شکلی انتزاعی و آبستره به خود گرفته و بر سایر هنرهای این دوره هم تاثیرگذاشته است.

واژه‌های کلیدی: هنر اسلامی، اسلامی، ختایی، نقوش گیاهی.

1. Email: alirezamoshabaki@yahoo.com

2. Email: Nargessms14@gmail.com

عکاشه محقق برجسته مصری در کتاب نگارگری اسلامی می‌نویسد «نقاشی دینی در دوره‌های نخستین اسلامی، از آن استقبال و تشویقی که نزد بوداییان و مسیحیان معمول بود، بهره‌ای نداشت. مساجد از تصاویر دینی خالی بود و از نقاشی برای آموزش‌های دینی و پرورش اعتقادات مذهبی، تا پیش از سده ۸ ه. ق ۱۴ م استفاده نمی‌شد» (عکاشه، ۱۳۸۰: ۱۱۹). در هنر اسلامی به عناصر تکرارشونده زیادی برمی‌خوریم مانند استفاده از طرح‌های هندسی یا ترسیمی غیر واقع‌گرایانه از گل و گیاه که به اسلیمی معروف‌اند. نقوش اسلیمی در هنر اسلامی اغلب به عنوان نمادی از طبیعت بیکرانی به کار می‌رود که مخلوق خدادست، هم‌چنین تعمید در عدم بازنمایی و تقليید دقیق طبیعت را معمولاً به عنوان نشانی از فروتنی هنرمندان دانسته‌اند که معتقد بودند ایجاد کمال تنها خاص خداوند است (زمانی، ۱۳۵۲: ۵۷).

پیشینه پژوهش

استفاده از نقش‌مایه گیاهی سابقه کهنی در هنر ایرانی دارد، هم‌چنان که در سرتاسر تخت جمشید از دوران هخامنشیان نقش‌مایه گیاهی به‌وفور یافت می‌شود (پوپ، ۱۳۷۳: ۲۰۱). پوپ در کتاب معماری ایران علاوه بر سبک‌شناسی معماری ایران به‌طور خاص به نقش بن‌مایه‌ای گیاهی در تزیین بناها اشاره کرده‌است. رایس (۱۳۶۸) در کتاب میراث ایرانیان به ویژگی نمادین این نقوش پرداخته است و هم‌چنین کتاب تزیینات وابسته به معماری ایران در دوره اسلامی اثر یوسف کیانی (۱۳۷۶) از منابع غنی مطالعاتی در جهت نقوش گیاهی اسلامی و ختایی است. و یا مقاله فرناز ندیم (۱۳۸۶) که در مورد نقوش تزیینی ایران است به چیستی این نقوش در آثار هنری پرداخته است. از نمونه‌های دیگر می‌توان به کتاب معماری اسلامی ایران نوشته علی سجادی (۱۳۷۵) با بازنگری ویژه به نقوش گیاهی و کاربردشان اشاره کرد، هرتسفلد (۱۳۸۱)، در کتاب شرق باستان به نقوش مذکور در معماری شرقی اشاره کرده است. در کتاب درآمدی بر زیبایی‌شناسی هنر اسلامی نوشته الیور لیمن (۱۳۹۵) در مورد فلسفه هنر اسلامی بیشتر صحبت شده است نه خود هنر و نظریات خاص و رویکردهای خاصی راجع به این هنر دارد مثل این که لیمن

مقدمه

هنر اسلامی یا هنرهای مسلمانان به بخشی از هنر اطلاق می‌شود که در جامعه مسلمانان و نه لزوماً توسط مسلمانان رواج داشته است. هرچند ممکن است این هنرها در مواردی با تعالیم و شریعت اسلام انطباق نداشته باشد ولی تأثیر فرهنگ اسلامی و منطقه‌ای در آن به خوبی نمایان است. اصطلاح «اسلامی» نه تنها به مذهب، بلکه به فرهنگ غنی و متنوع مردمانی که در سرزمین‌هایی که آین اسلام در آن رواج دارد نیز اشاره می‌کند (گیریشمن، ۱۳۶۴: ۴۵).

حال این سوالات مطرح است که این نمادها چگونه به صورت انتزاعی درآمده‌است و هم‌چنین چه میزان تأثیرپذیری این نقوش از دوران قبل از اسلام بوده‌است و این نقوش چقدر بر هنر دوران معاصر تأثیرگذار بوده‌است. در این تحقیق به موارد فوق پرداخته شده‌است و هدف از بررسی این موارد سیر پیدایش نقوش و زمینه کاربرد آن‌ها در هنر اسلامی است. ظهور هنر اسلامی از دل دین و دولت جدید به صورت تدریجی و گام‌به‌گام نبود، بلکه هم‌چون ظهور خود دین اسلام و حکومت اسلامی، روندی پرستاب و ناگهانی داشت. هنر اسلامی برای گسترش خود از منابع بسیاری الهام گرفت، نفوذ هنر ساسانی از ایران پیش از اسلام، اهمیت بیشتری داشت؛ بی‌شك به‌خصوص در صدر اسلام، هنر ساسانی موجب انتقال یافت. در ایران باستان به‌خصوص دوره ساسانیان طرح‌های اسلامی حرکت و نرمش کمتری دارد و به طرح‌های هندسی نزدیک‌تر است (هزواهای، ۱۳۶۳: ۹۶). وارث حقیقی ایران ساسانی، اسلام است و هرچا که اسلام توسعه یافت، اشکال هنر کهن ساسانی را با خود انتقال داد (رایس، ۱۳۸۶: ۵۰۴).

هنر اسلامی اغلب بر خلق زیبایی با نقوش انتزاعی و استفاده از حروف، متمرکز بوده‌است و به دلیل محدودیت سایر هنرها هم‌چون نقاشی، مجسمه‌سازی، موسیقی و حتی گاهی، حرام شمردن آن‌ها، مسلمانان به توسعه سبک‌های مختلف در زمینه‌هایی انتزاعی سوق داده شدند.

هنر اسلامی بسیار محدودتر از هنر مسیحی یا بودایی است که مشخصاً فرم‌هایی از هنر - اعم از مجسمه، نقاشی، موسیقی یا رقص را به کلیسا یا معابد می‌کشاند (عکاشه، ۱۳۸۰: ۱۱۸).

که اسلام را از دمشق در سوریه تا اسپانیا گسترش دادند هم‌زمان است.

ب) دوره میانی، عصر خلفای عباسی (۷۵۰-۱۲۵۸ م) که تا زمان استیلای مغول را در بر می‌گیرد. در این دوران که ترویج آموزش و فرهنگ پرآوازه است تأثیر نمادهای هنر ایرانی چشمگیر است.

ج) دوره پسین هنر اسلامی، از استیلای مغول تا قرن ۱۸ میلادی. در این مقطع سبک‌های متمایز هنر در بخش‌های مختلف اسلام قابل شناسایی است که با سلسله‌های گوناگون حاکمان ارتباط دارند (شهریاری، ۱۳۷۵: ۶۵).

ادبیات موضوع

مجموعه آثار به دست آمده که شامل سفالینه‌ها و نقاشی‌های مکتب بغداد (عباسی) می‌باشد چهار گروه این نقوش قابل شناسایی است که عبارتند از:

۱- نقوش گیاهی

۲- نقوش حیوانی که بیشتر نقش پرندگان است و نقوش انسانی

۳- نقوش هندسی

۴- نقوش خطوط نوشتاری (خط کوفی)

در این مقاله به بحث پیرامون نقوش گیاهی پرداخته شده است. این نقوش که در هنر صدر اسلام و حتی در ادامه تمدن اسلامی مورد استفاده بوده‌اند، شامل نقوش گردان است که خود به دو بخش اسلامی‌ها و خطای‌ها (خطای) تقسیم می‌شوند که حکم الفبای اصلی زبان تصویرسازی سنتی ایران را دارند. این نقش‌ها با تنوع بی‌شمار خود عرصه گسترش داده اند. نقوش مذکور طراحی سنتی ایران را به خود اختصاص داده‌اند. نقوش مذکور بر پایه فرم دایره با استفاده از قوس‌های حلزونی (اسپیرال) شکل گرفته‌اند که بن‌مایه‌ای کاملاً گیاهی دارد و عقیده برخی از هنرشناسان این است که این نقش متأثر از برگ کنگره‌ای هخامنشی است که گاهی به ندرت به دلیل شباهت با نقوش جانوری به نام‌های دیگر چون اسلامی دهان‌اژدری معروف‌اند (زمانی، ۱۳۵۲: ۱۲۶).

معتقد است هنر اسلامی طرح‌های منحصر به خود را ندارد و اساساً هنری دینی نیست مایل نجیب نیز با اثری به نام کتاب آرایی در تمدن اسلامی (۱۳۷۲) نظریات قابل تأملی راجع به اسلامی‌ها و خطای‌ها دارد. او این هنر را هنری ایرانی _عربی می‌خواند. پرویز مرزبان هم در دانشنامه مصور هنرهای تجسمی (۱۳۶۵) به نمایش تصویری این نمادها پرداخته است. کتاب فرهنگ مصاحب اثر غلامحسین مصاحب (۱۳۹۱) هنر تذهیب را باعث اعتلای فرهنگ اسلامی در ایران و نگارش کتب خطی و کتاب‌خوانی و کتاب‌دوستی می‌داند. دکتر مهدی هراتی مقدمه کاملی در کتاب آموزش گلهای شاه عباسی امیر هوشنج آقامیری (۱۳۸۴) در توصیف تذهیب و بن‌مایه‌هایش نگاشته است. کتاب جاودانگی هنر، سنت اسلامی در معماری اسلامی نوشته سید حسین نصر (۱۳۷۰) نیز به سبک‌شناسی هنر اسلامی پرداخته است. اما هدف این پژوهش واکاوی گام‌به‌گام شکل‌گیری این نقوش در صدر اسلام و رسیدن و منجر شدن آن‌ها به نقوش اسلامی و خطای در هنر معاصر است.

سیر تاریخی هنر اسلامی و بستر تحقیق

زمینه پژوهش

طبیعت به عنوان عامل اصلی ایجاد نقوش همواره در همه دوران‌ها، اولین الگوی هنرمندان بوده‌است اما در بسیاری از موارد، افکار و عقاید انسان‌ها نیز در ایجاد این نقوش مؤثر بوده‌است مثل نقوش تلفیقی گیاه – حیوان که از دوره ساسانی در صدر اسلام نفوذ کرد. ولیکن عواملی چون مفاهیم دینی، سیاست، زبان و ادبیات نیز در شکل‌گیری و پیدایش نقوش همیشه از دوران باستان تا بعد از اسلام و حتی دوران معاصر تأثیرات خاص خود را داشته‌است. لازم به ذکر است نقوش گیاهی که در دوره ساسانی به صورت نیمه‌انتزاعی اجرا شده‌اند بعدها اساس نقوش گیاهی دوره اسلامی به خصوص صدر اسلام را تشکیل می‌دهند که خود این نقوش و امداد هنر هخامنشی هستند.

سیر تحول هنر اسلامی «از قرن هفتم تا هجدهم میلادی» را

در سه گروه می‌توان طبقه‌بندی کرد:

(الف) دوره شکل‌گیری هنر اسلامی، کمابیش با حاکمیت اولین حاکمان اسلامی یا خلفای بنی‌امیه (۶۶۱-۷۵۰ م)

اسلیمی‌ها دارای تزیینات کمتری نسبت به ختایی‌ها هستند و زخت‌تر، قوی‌تر و سنگین‌تر طراحی می‌شوند و نماد مردانگی هستند. فرم اصلی آن‌ها با استفاده از دو دیواره هماندازه که روی یکدیگر قرار گرفته‌اند ساخته می‌شود و دارای انواع مختلفی هستند که عبارتند از: اسلیمی ساده، اسلیمی توسازی‌دار یا تخمک‌دار، اسلیمی پیچک‌دار، اسلیمی گلدار، اسلیمی برگی، دهان اژدری، خرطوم فیلی و اسلیمی ماری. در بین اسلیمی‌های ذکر شده تنها اسلیمی ماری از نظر شکل و ساختار ظاهری با سایر اسلیمی‌های دیگر تفاوت دارد. به بیان دیگر اسلیمی ماری با استفاده از شکل و حرکت مار طراحی شده است که بعدها در نگارگری ایرانی با تغییراتی به نام ابر چینی شهرت یافته‌است. اما سایر اسلیمی‌ها دارای پایه گیاهی هستند (ندیم، ۱۳۸۶: ۴).

اجزای یک بند اسلیمی عبارتند از:

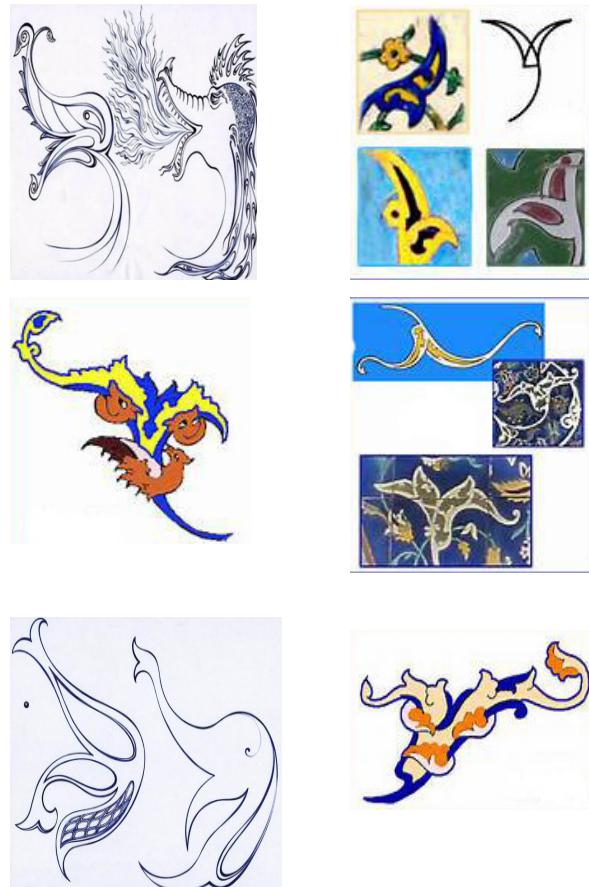
- ۱- بند اسلیمی (منظور همان قوس حلوونی است)
- ۲- اسلیمی
- ۳- نیم اسلیم (بچه اسلیمی)
- ۴- سر اسلیمی که کاربردش در جاهای متقارن است.
- ۵- طوق که روی بندها و جاهایی که انشعاب از بند می‌گیرد کاربرد دارد.

تصویر ۲: نمونه‌ای از کاشی‌کاری حرم امام رضا (ع) با طرح‌های اسلیمی و ختایی، (مأخذ: نگارندگان).

تصویر ۳: گچ بری با نقوش اسلیمی، محراب الجایتو، (رايس، ۱۳۸۶: ۱۷).

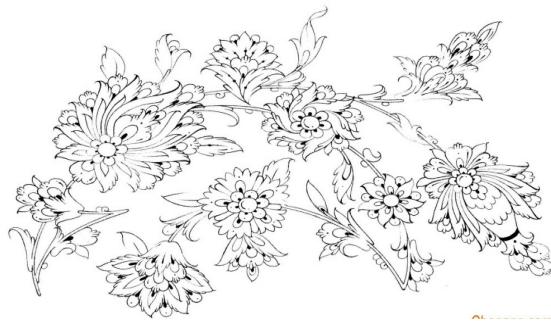

تصویر ۱: انواع اسلیمی‌ها (ماچیانی، ۱۳۸۵: ۲۸۱).

الف) اسلیمی‌ها

اسلیمی یکی از اجزای مهم طرح‌های استیل ایرانی است، مرکب از خطوط منحنی مارپیچ که در زمینه کاشیکاری، گچبری و نقاشی مورد استفاده بوده است که با رنگ‌های متمایز طرح می‌شود و شاخه‌های کوتاه و برگ و گل از ساقه‌های مارپیچی آن منشعب می‌گردد. نقش اسلیمی از خط کوفی استخراج شده است و لفظ اسلیمی را شکل شکسته لفظ اسلامی می‌دانند در مقابل طرح ختایی است که با مغول از چین به ایران آمده است، اما حقیقت این است که طرح‌های مذکور از ابتکارات هنرمندان عصر اشکانی و سasanی می‌باشد و اقتباسی است از پیچ و تاب‌های درخت مو که نمونه بارز آن را می‌توان در آثار سیمین سasanی مشاهده نمود. مایه اسلیمی کم کم بسط یافته و از آن اشکال گوناگونی ساخته است. امروزه بیش از پنجاه شکل اسلیمی وجود دارد (ماچیانی، ۱۳۸۰: ۹۹).

۲- بند ختایی: همان ساقه است با قوس حلزونی اسلیمی.

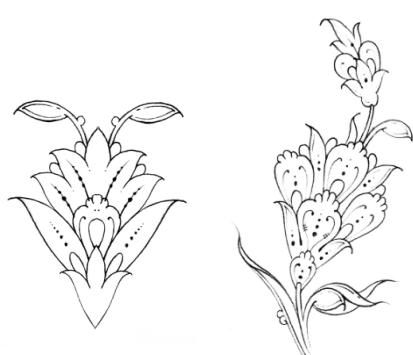
تصویر ۶: بند ختایی، (ماچیانی، ۱۳۸۰: ۱۰۸).

۳- برگ‌های ختایی: شامل برگ کنگری (اوج نفوذ هنر حخامنشی و ساسانی) و برگ‌های شعله‌ای و آتشی که بعد از گل‌ها، پر کاربردترین نگاره‌ای ختایی هستند.

تصویر ۷: نمونه برگ ختایی، (مأخذ: نگارندگان).

۴- غنچه‌ها و شکوفه‌ها

تصویر ۸: نمونه غنچه و شکوفه ختایی، (ماچیانی، ۱۳۸۰: ۲۲۸).

۵- شعله: همان برگ‌ها به صورت شعله‌وار است.
۶- زایده‌ها: که پرکننده فضاهای هستند.

ب) ختایی‌ها

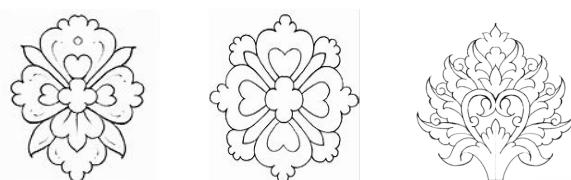
ختایی‌ها دارای انواع بسیاری بوده که از ترکیب گل‌ها و برگ‌ها براساس سبک و سیاق ایرانی ساخته می‌شود. این طرح ظاهراً با ورود مغولان از چین به ایران آمده است. طراحان برای ایجاد هماهنگی در یک نقشه ختایی از میان هزاران نوع گل و برگ و غنچه ختایی، معمولاً دو تا شش نوع گل، دو یا سه نوع غنچه و سه یا چهار نوع برگ انتخاب می‌کنند و به سلیقه خود آن‌ها را با هم می‌آمیزند. اساس نقش ختایی عبارت است از خطوط منحنی و موزونی که هریک از آن‌ها «بند» نامیده می‌شوند و مجموع این بندها مانند استخوان‌بندی، سرتاسر نقشه را فرا می‌گیرد (ماچیانی، ۱۳۸۰: ۲۲). همین طور ختایی‌ها گروه دیگری از نقوش گردان است که با استفاده و الهام از طبیعت ترسیم می‌شوند و بر همان مبنای چرخش حلزونی شکل گرفته و در قالب یک قادر قرار می‌گیرند. ختایی‌ها دارای ظرافت و تزیینات بیشتری نسبت به اسلیمی‌ها هستند، پایه گیاهی دارند، پرکننده فضاهای فرعی هستند و به مراتب بیشتر از اسلیمی‌ها حضور دارند و به دلیل گستردگی و ظرافت و تزیینات گوناگون به عنوان نماد زنانگی مشهورند (رایس، ۱۳۸۶: ۱۱۴).

تصویر ۴: یک بند ختایی، (ماچیانی، ۱۳۸۰: ۲۰۳).

اجزای یک بند ختایی

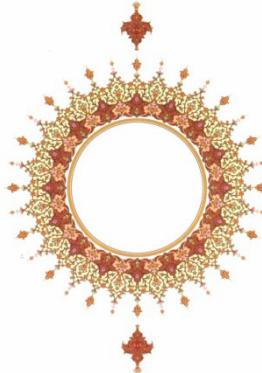
۱- انواع گل‌ها: اناری، پیازی، چند پر، برگ مویی، پروانه‌ای، فرفره‌ای و به طور کلی با لفظ عمومی گل‌های شاه عباسی که ریشه در گل نیلوفر آبی دوران باستان دارد ساخته می‌شود.

تصویر ۵: نمونه گل‌های شاه عباسی و چهارپر در ختایی، (ماچیانی، ۱۳۸۰: ۶۵).

تصویر ۱۰: نقش گل اناری در گوشه قرآن سده ۸،^۵ (خلیلی، ۱۳۸۰: ۱۱۱).

تصویر ۹: طرح شمسه با نقش گل شاهعباسی و گل‌های ختایی،
(ماچیانی، ۱۳۸۰: ۲۸۸).

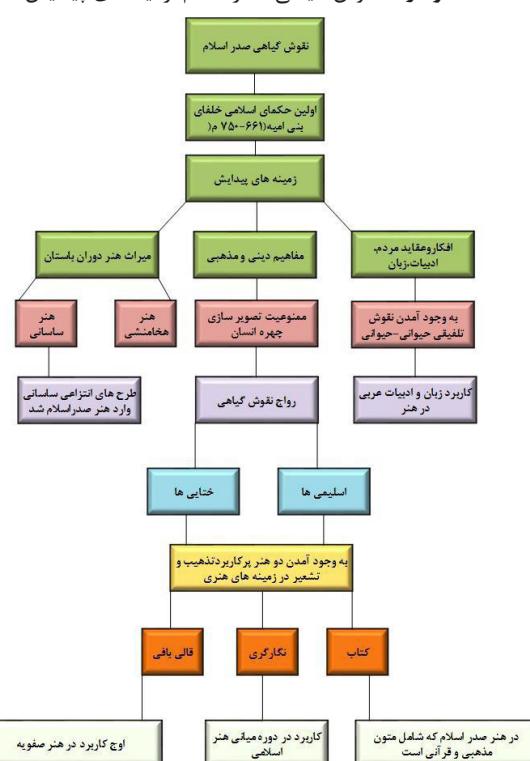
تصویر ۱۱: نقش درخت سرو در گوشه قرآن سده ۷،^۶ (خلیلی، ۱۳۸۰: ۱۰۵).

از ترکیب بندهای اسلامی و ختایی که همه هنرهای سنتی از صدر اسلام تا کنون را فرا گرفته است دو رشته هنری مجزا یعنی تذهیب و تشعیر که بیشتر در قالب خوشنویسی و ختایی بودند به وجود آمدند (هزاوای، ۱۳۶۳: ۶). تذهیب برگرفته از ذهب به معنای طلاکاری است که در آن نقوش گیاهی اسلامی‌ها و ختایی‌ها به کار گرفته شد و برای تربیین آیات قرآن و اشعار مورد استفاده قرار گرفت. اما در تشعیر علاوه بر نقوش گردان، نقوش حیوانی نیز وارد شد، از جمله: آهو، اسب، خرگوش و انواع پرندگان که از آن صرفاً برای آرایش اشعار استفاده شد. علاوه بر نقوش اسلامی و ختایی نقش درختانی چون سرو، انار، درخت زندگی، گل چند پر و نیلوفر آبی در هنرهای اسلامی دیده می‌شود که به صور طرح انتزاعی از درخت یا گل‌های مذکور در حاشیه‌های تذهیب قرآنی نمود پیدا کرده است (تصویر ۹). همچنین انواع نقوش گیاهی اسلامی‌ها، ختایی‌ها، بته، لوتوس، انار، هوم، درخت زندگی و سرو کاربرد زیادی در آثار هنری دارند و امروزه در هنرهای سنتی ایران بیشترین نقوش به کار رفته مربوط به آن‌ها می‌باشند که در ذیل به صورت جدول آورده شده است (جدول ۱).

جدول ۱: نقش درختان سرو، انار، هوم، درخت زندگی، بتنه، گل چند پر و گل شاه عباسی در حاشیه قرآن‌های صدر اسلام (خدا محمدی و مراثی، ۱۱: ۱۳۹۴).

تصویر خطی	تصویر	شناختنۀ اثر	تصویر خطی	تصویر	شناختنۀ اثر
		تاریخ کتابت: قرن ۴ یا ۵ مفعّل خطا: کوفی مشل فارغ‌کرده شاهانه در صفحه: متن مشل نگهداری: مجموعه ناصر خلیل، ۲۲۰، ۱۳۸۰. منبع تصویربرداری: مؤسسه آفریشنهای هنری و سازمان کتابخانه‌ها، موزه و مراکز استاد آستان قدس رضوی، ۵۵: ۱۳۹۱.			تاریخ کتابت: قرن ۳ یا ۴ مفعّل خطا: کوفی مشل فارغ‌کرده شاهانه در صفحه: متن مشل نگهداری: مجموعه ناصر خلیل، ۱۷۶: ۱۳۷۹. منبع تصویربرداری: مؤسسه آفریشنهای هنری و سازمان کتابخانه‌ها، موزه و مراکز استاد آستان قدس رضوی، ۱۰۱: ۱۳۹۱.
		تاریخ کتابت: قرن ۴ یا ۵ مفعّل خطا: کوفی مشل فارغ‌کرده شاهانه در صفحه: متن مشل نگهداری: کعبه آستان قدس رضوی، ۱۷۶: ۱۳۷۹. منبع تصویربرداری: مؤسسه آفریشنهای هنری و سازمان کتابخانه‌ها، موزه و مراکز استاد آستان قدس رضوی، ۱۰۱: ۱۳۹۱.			تاریخ کتابت: قرن ۴ یا ۵ مفعّل خطا: کوفی مشل فارغ‌کرده شاهانه در صفحه: متن مشل نگهداری: کعبه آستان قدس رضوی، ۱۷۶: ۱۳۷۹. منبع تصویربرداری: مؤسسه آفریشنهای هنری و سازمان کتابخانه‌ها، موزه و مراکز استاد آستان قدس رضوی، ۱۰۱: ۱۳۹۱.
		تاریخ کتابت: قرن ۴ یا ۵ مفعّل خطا: کوفی مشل فارغ‌کرده شاهانه در صفحه: متن مشل نگهداری: کعبه آستان قدس رضوی، ۱۷۶: ۱۳۷۹. منبع تصویربرداری: مؤسسه آفریشنهای هنری و سازمان کتابخانه‌ها، موزه و مراکز استاد آستان قدس رضوی، ۱۰۱: ۱۳۹۱.			تاریخ کتابت: قرن ۴ یا ۵ مفعّل خطا: کوفی مشل فارغ‌کرده شاهانه در صفحه: متن مشل نگهداری: کعبه آستان قدس رضوی، ۱۷۶: ۱۳۷۹. منبع تصویربرداری: مؤسسه آفریشنهای هنری و سازمان کتابخانه‌ها، موزه و مراکز استاد آستان قدس رضوی، ۱۰۱: ۱۳۹۱.
		تاریخ کتابت: قرن ۴ یا ۵ مفعّل خطا: کوفی مشل فارغ‌کرده شاهانه در صفحه: متن مشل نگهداری: کعبه آستان قدس رضوی، ۱۷۶: ۱۳۷۹. منبع تصویربرداری: مؤسسه آفریشنهای هنری و سازمان کتابخانه‌ها، موزه و مراکز استاد آستان قدس رضوی، ۱۰۱: ۱۳۹۱.			تاریخ کتابت: قرن ۴ یا ۵ مفعّل خطا: کوفی مشل فارغ‌کرده شاهانه در صفحه: متن مشل نگهداری: کعبه آستان قدس رضوی، ۱۷۶: ۱۳۷۹. منبع تصویربرداری: مؤسسه آفریشنهای هنری و سازمان کتابخانه‌ها، موزه و مراکز استاد آستان قدس رضوی، ۱۰۱: ۱۳۹۱.
		تاریخ کتابت: اوائل قرن ۴ مفعّل خطا: کوفی مشل فارغ‌کرده شاهانه در صفحه: متن مشل نگهداری: کعبه آستان قدس رضوی، ۱۷۶: ۱۳۷۹. منبع تصویربرداری: مؤسسه آفریشنهای هنری و سازمان کتابخانه‌ها، موزه و مراکز استاد آستان قدس رضوی، ۱۰۱: ۱۳۹۱.			تاریخ کتابت: اوائل قرن ۴ یا ۵ مفعّل خطا: کوفی مشل فارغ‌کرده شاهانه در صفحه: متن مشل نگهداری: کعبه آستان قدس رضوی، ۱۷۶: ۱۳۷۹. منبع تصویربرداری: مؤسسه آفریشنهای هنری و سازمان کتابخانه‌ها، موزه و مراکز استاد آستان قدس رضوی، ۱۰۱: ۱۳۹۱.
		تاریخ کتابت: اوائل قرن ۴ مفعّل خطا: کوفی مشل فارغ‌کرده شاهانه در صفحه: متن مشل نگهداری: کعبه آستان قدس رضوی، ۱۷۶: ۱۳۷۹. منبع تصویربرداری: مؤسسه آفریشنهای هنری و سازمان کتابخانه‌ها، موزه و مراکز استاد آستان قدس رضوی، ۱۰۱: ۱۳۹۱.			تاریخ کتابت: اوائل قرن ۴ یا ۵ مفعّل خطا: کوفی مشل فارغ‌کرده شاهانه در صفحه: متن مشل نگهداری: کعبه آستان قدس رضوی، ۱۷۶: ۱۳۷۹. منبع تصویربرداری: مؤسسه آفریشنهای هنری و سازمان کتابخانه‌ها، موزه و مراکز استاد آستان قدس رضوی، ۱۰۱: ۱۳۹۱.
		نحوه ایجاد: نقش زمینه‌هایی صدر اسلام: زمینه‌هایی پیدایش.			

نمودار ۱: نقش زمینه‌هایی صدر اسلام: زمینه‌هایی پیدایش.

مترجم). انتشارات: علمی فرهنگی.

- خدام محمدی، مریم و مراثی، محسن. (۱۳۹۴). «بررسی طرح و تزیین در نشانه‌های پنج آیه در قرآن‌های سده ۹ تا ۹ مق در ایران»، نگره، شماره ۳۳، صص: ۱۵-۵، تهران.
- خلیلی، ناصر. (۱۳۷۹). **مجموعه هنر اسلامی**. ج ۱: سبک عباسی. (پیام بهتاش، مترجم). تهران: کارنگ.
- خلیلی، ناصر. (۱۳۸۰). **مجموعه هنر اسلامی**. ج ۲: کارهای استادانه. (پیام بهتاش، مترجم). تهران: کارنگ.
- زمانی، عباس. (۱۳۵۲). «طرح آربسک و اسلیمی در آثار تاریخی اسلامی ایران»، مجله هنر و موردم، شماره ۱۲۶، صص: ۳۴-۱۷.
- سجادی، علی. (۱۳۷۶). **سیر تحول محراب در معماری اسلامی ایران**. نشر: سازمان میراث فرهنگی کشور.
- شهربازی، علیرضاشاپور. (۱۳۷۵). **شرح مصور تخت جمشید**. نشر: سازمان میراث فرهنگی کشور.
- عکашه، ثروت. (۱۳۸۰). **نگارگری اسلامی**. (غلامرضا تهامی، مترجم). انتشارات سوره مهر، چاپ اول.
- کیانی، یوسف. (۱۳۷۶). **تزیینات وابسته به معماری ایران در دوره اسلامی**. نشر سازمان میراث فرهنگی کشور. چاپ اول.
- گیریشمن، رومان. (۱۳۶۴). **هنر ایران در دوران هخامنشی**. (دکتر عیسی بہنام، مترجم). انتشارت علمی و فرهنگی.
- لیمن، الیور. (۱۳۹۵). **درآمدی بر زیبایی‌شناسی اسلامی**. (محمد رضا ابوالقاسمی، مترجم). انتشارات ماهی، چاپ دوم.
- ماجچیانی، حسینعلی. (۱۳۸۰). **آموزش تذهیب**. انتشارات یساولی.
- مرزبان، پرویز. (۱۳۶۵). **واژه‌نامه مصور هنرهای تجسمی**. انتشارات دانشگاه تهران.
- مایل، نجیب. (۱۳۷۲). **كتاب آرایي در تمدن اسلامي**. انتشارات آستان قدس.
- مصاحب، غلامحسین. (۱۳۹۱). **فرهنگ مصاحب**. نشر امیرکبیر. چاپ ششم.
- مؤسسه آفرینش‌های هنری و سازمان کتابخانه‌ها، موزه و مراکز اسناد آستان قدس رضوی. (۱۳۹۱). **شاهکارهای هنری در آستان قدس رضوی: منتخب قرآن‌های نفیس از آغاز تا سده نهم**

نتیجه‌گیری

سه زمینه را عامل پیدایش نقش‌مایه‌ها در هنر صدر اسلام می‌توان دانست، اول افکار و عقاید مردم، ادبیات و زبان، دوم مفاهیم دینی و مذهبی و سوم میراث هنر دوران باستان. بن‌مایه اسلامی‌ها ریشه در هنر اشکانی و ساسانی دارد، ضمن اینکه مشخص شد که ختایی‌ها توسط مغولان رواج پیدا کردند است و نقشی مکمل را در هنر اسلامی ایفا می‌کنند. در نهایت زمینه هنری تذهیب و تشعیر را ایجاد کردند که اوج کاربردشان در کتابت، نگارگری و قالب‌بافی بوده است. می‌توان به هنر اسلامی عنوان هنر انتزاعی و آبستره را داد که در عین طبیعت‌گرا بودن، از اشکال طبیعی و گیاهان فاصله می‌گیرد، اما در عین حال القاکننده نقوش گیاهی با سبکی متفاوت می‌باشد.

آن‌چه از این پژوهش می‌توان استنتاج کرد این است که اساساً هنر اسلامی به هنری اطلاق می‌شود که علاوه بر متأثر بودن از سبک‌های هنری گذشته، خود به تنها‌ی ریشه در نمادهای طبیعی دارد و اصولاً طبیعت‌گرا بوده است، طبیعت‌گرایی که جهان‌بینی خاص خود را نیز دارد. هنر اسلامی از وحدت به کثرت می‌رسد؛ یعنی یک بند ختایی ساده منجر به شکل‌گیری یک ساختار و پیدایش نقوش پر شکوهی در تذهیب می‌شود. همچنین یافته‌ها بیانگر این است که نقوش اسلامی در ابتدا به دلیل ممنوعیت تصویرسازی انسان در صدر اسلام متداوی شد که بن‌مایه‌هایی از هنر ساسانی داشت و کم‌کم بر اساس تعالیم خاص آن دوران شکلی انتزاعی و آبستره به خود گرفت که تا دوران معاصر هم تأثیرگذار بوده است. هنر اسلامی با تمام ویژگی‌هایش به دلیل بکر و اصیل بودن تا به امروز باقی مانده و حتی از گذشته نیز پررنگ‌تر و پر کاربردتر شده است.

فهرست منابع

- آقا میری، هوشنگ. (۱۳۸۴). **آموزش گلهای شاهعباسی در تذهیب و کاشی و طراحی فرش**. ناشر: موسسه فرهنگی و هنری کمال هنر.
- پوپ، آرتور. (۱۳۷۳). **معماری ایران**. (غلامحسین صدری افشار، مترجم). انتشارات فرهنگیان.
- رایس، تالبوت. (۱۳۸۶). **میراث ایرانیان**. (احمد بیرشك،

هجوی قمری. مشهد: سازمان کتابخانه‌ها، موزه‌ها و مرکز استاد آستان قدس رضوی.

• ندیم، فرناز. (۱۳۸۶). «نگاهی به نقوش تزیینی در هنر ایرانی»، مجله هنر، دوره چهارم، شماره (۱۰)، صص: ۱۴-۱۹.

• نصر، سیدحسین. (۱۳۷۰). سنت اسلامی در معماری ایرانی در جاودانگی و هنر. (سیدمحمد آوینی، مترجم). تهران: برگ.

• هرتسفلد، ارنست. (۱۳۸۱). ایران در شرق باستان. (همایون صنعتیزاده، مترجم). تهران: پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی کرمان؛ دانشگاه شهید باهنر.

• هزاوهای، هادی. (۱۳۶۳). «اسلیمی، زبان از یاد رفته»، فصلنامه هنر، شماره (۶)، صص: ۹۰-۱۱۷.

The Genesis of Plant Artifacts in the Art of Islam (Special Decoration to the Arabesque and Khatei Designs)*

Alireza Moshabaki Isfahani¹, Narges Safaei²

1- Faculty member of Payame Noor University (PNU), Department of Art and Architecture, (Corresponding Author)

2- MA of Art Research, Payame Noor University, Tehran

Abstract

Islamic art is one of the glorious periods of art history and one of the most valuable human achievements in artistic arts. It includes various types of arts such as architecture, calligraphy, painting, ceramics, and the like. In an Islamic art, there is a lot of repetitive elements things such as using unrealistic geometric or graphic designs of flowers and plants known as Slavic. The Slavic motifs in Islamic art are often used as a symbol of the infinite nature that is God's creature, as well as the intention of not representing and accurately immitting nature as usually mentions humility of artists who believed that the creation of perfection was only God's special. The purpose of this study was firstly to study the emergence of vegetable motifs in the art of early Islam and their application, after that how symbols were abstracted. Along with, the extent to which these motifs were influenced from the previous era and their effect on contemporary times. In this research, which is a descriptive-analytical and the information is also arranged in the library and field-based way, the findings show that the Slavic motifs were firstly introduced by the prevalence of mankind's imaging of Islam at the dawn of Islam, Sassanid art and, gradually, based on the special teachings of that era, abstract forms that influenced the contemporary period.

Key words: Islamic art, Arabesque, Khataei, Plant designs

1. Email: alirezamoshabaki@yahoo.com

2. Email: Nargessms14@gmail.com